

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

6.

KURIER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 20-го Января — 1839 — Wilno. Piątek. 20-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Января.

Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 1-й день минувшаго Ноября, Всемилостивѣйше пожалованъ Харьковскому Уездному Предводителю Дворянства, Полковнику Ковалевскому, знакъ Ордена Св. Анны второй степени, украшенный Императорскою Короною, въ воздаііе ревностной службы и отличнаго усердія его на пользу общую, Начальствомъ засвидѣтельствованныхъ, согласно особому удостоенію Комитета Министровъ. (Р. И.)

— Надворные Совѣтники: Ярославскій Вице-Губернаторъ, въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества Графъ Толстой, Чиновникъ особыхъ порученій при Московскомъ Военномъ Генералъ-Губернаторѣ, въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества Бахметевъ, Совѣтники Губернскихъ Правленій: Ярославскаго Москвинъ и Лифляндскаго Графъ Массели, Докторы Медицины: Инспекторъ Владимирской Врачебной Управы Алкринскій и состоящій на ваканціи Лекаря при Страннопріимномъ въ Москвѣ Домѣ Графа Шереметева, Ученый Секретарь и Ординарный Профессоръ Московской Медико-Хирургической Академіи Ясинскій, Всемилостивѣйше пожалованы (1-го Января), согласно удостоенію Комитета Министровъ, въ Коллежскіе Совѣтники. (С. В.)

— Нижепоименованные Чиновники, которые, по засвидѣтельствованію ихъ Начальствъ, при усердномъ и безпорочномъ отправленіи своихъ должностей, выслужили въ настоящихъ чинахъ узаконенныя лѣта, Всемилостивѣйше пожалованы, согласно удостоенію Правительствующаго Сената: Коллежскіе Совѣтники: Главнаго Педагогическаго Института Ординарные Профессоры Якимъ Зембицкій и Реми Жилле, въ Статскіе Совѣтники; Надворные Совѣтники: Совѣтники Казенныхъ Палатъ: Старшій Орловской Николай Фрейганъ, Младшій Подольской Никита Крицкій, служившій Инспекторомъ казенныхъ училищъ Бѣлорусскаго Учебнаго Округа Иванъ Гаретовскій; служившій Старшимъ Учителемъ въ Вѣлостокской Гимназіи Адамъ Юрковскій; — въ Коллежскіе Совѣтники; Титулярные Совѣтники: Военнаго Министерства Артиллерійскаго Департамента Секретарь Иванъ Соловьевъ; Штатный Смотритель Лепельскаго Уезднаго для Дворянъ Училища Францъ Оссолинскій, — въ Коллежскіе Ассесоры; 9-го класса: Смотрители Провіантскихъ магазиновъ: Динабургскаго Иванъ Мординовъ и Виленскаго Михайло Чумаковскій; въ 8-й классъ. (Р. И.)

— Правительствующій Сенатъ въ Общемъ первыхъ трехъ Департаментовъ Собраніи, слушалъ предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, въ коемъ прописано: всеподданнѣйшій докладъ Правительствующаго Сената о производствѣ бо чиновниковъ въ чины 5, 6 и 8 классовъ, онъ Г. Министръ Юстиціи доносилъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, который, разсмотрѣвъ сей докладъ, полагалъ: 1) Надворные Совѣтники: состоящіе въ должности Оберъ-Секретаря

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 9-go Stycznia.

Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rosyjskich Cesarzkich i Królewskich Orderów, dnia 1-go zeszłego Listopada, Najtascawiej udarowany Charkowski Powiatowy Marszałek Dworzanstwa, Półkownik Kowalewski, znakiem Orderu Św. Anny 2-go stopnia, Cesarzką Koroną ozdobionego, w nagrodę gorliwej służby i odznaczającą się jego żarliwości ku dobru powszechnemu, przez Zwierzchność zaświadczonej, zgodnie z szczególnem uznaniem Komitetu Ministrów. (R. In.)

— Radcy Dworu: Jarosławski Vice-Gubernator, Szambelan Dworu Jego Cesarzkiej Mości Hrabia Tolstoj, Urzędnik do szczególnych poleceń przy Moskiewskim Wojeńnym Jenerał-Gubernatorze, Szambelan Dworu Jego Cesarzkiej Mości Bachmetiew, Radcy Rządów Gubernialnych: Jarosławskiego Moskwin i Inflantskiego Hrabia Magawli, Doktorowie Medycyny: Inspektor Włodzimierskiego Zarządu Medycznego Alakryński i zostający na wakansie Lekarza przy domu Gościnności w Moskwie Hrabiego Szeremetewa, Uczony Sekretarz i Zwyczajny Professor Moskiewski: Akademii Medyko-Chirurgicznej Jasiński, Najtascawiej mianowani (1-go Listopada) zgodnie z uznaniem Komitetu Ministrów Radzami Kollegialnemi. (G. S.)

— Niżej wymienieni Urzędnicy, którzy, podług zaświadczenia swej zwierzchności, przy gorliwem i nie-nagaunem sprawowaniu swoich obowiązków, wysłużyli w teraźniejszych rangach prawem przepisane lęta, Najtascawiej mianowani, zgodnie z uznaniem Rządzącego Senatu: Radcy Kollegialni: Zwyczajni Professorowie Głównego Instytutu Pedagogicznego Joachim Ziemnicki i Reми Жилле, — Radzami Stanu; Radcy Dworu: Radcy Izby Skarbowych: Starszy Orłowski Mikolaj Frejgan i Młodszy Podolskiej Mikita Kricki; były Inspektor Szkół Skarbowych Białoruskiego Okręgu Szkolnego Jan Garetowski; były Starszy Nauczyciel w Gimnazjum Białostockim Adam Jurkowski; — Radzami Kollegialnymi; Radcy Honorowi: Sekretarz Artyleryjskiego Departamentu Ministerium Wojny Jan Soltowjew; Etatowy Dozorca Lepelskiej Powiatowej dla Dworzan Szkoły Franciszek Ossoliński; — Assesorami Kollegialnymi; 9 ej klasy: Dozorcy Magazynów Prowiantowych: Dyneburskiego Jan Mordwinow i Wileńskiego Michał Czumałowski; — podniesieni do 8 ej klasy. (R. In.)

— Rządzący Senat na Ogólnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, po wysłuchaniu przełożenia Pana Ministra Sprawiedliwości, Radcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicz Daszkowa, w którym wyrażono: najuniższe przełożenie Rządzącego Senatu o podniesieniu 60 ciu Urzędników do rang klasy 5, 6 i 8 ej, P. Minister Sprawiedliwości podawał do Komitetu PP. Ministrów, który, rozpatrzywszy to przełożenie, mniemał: 1) Radcy Dworu: zostający w obowiązku Ober-Sekretarza Połączonego Zebrania pierwszych trzech De-

Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената Пурлевскій и причисленный къ Почтовому Департаменту Розенштейнъ (по списку NN. 16 и 23), представляются Правительствующимъ Сенатомъ къ чину Коллежскаго Советника со старшинствомъ, первый съ 1-го Апрѣля текущаго, а второй съ 16-го Апрѣля 1836 года, — по дѣламъ Комитета Министровъ видно, что они по Высочайше утвержденнымъ положеніямъ оного награждены въ вышнѣйшемъ году: Пурлевскій орденомъ Св. Станислава 3-й степени 25-го Августа, а Розенштейнъ Орденомъ Св. Владиміра 4-й степени 1-го Апрѣля, т. е. уже послѣ выслуги ими обще узаконеннаго срока для полученія чина Коллежскаго Советника; чего Правительствующій Сенатъ при разсмотрѣніи представленія о нихъ въ виду не имѣлъ. А какъ въ Высочайшемъ повелѣніи, объявленномъ 21 Апрѣля 1837 года, сказано: „впредь чиновникамъ, которые, выслуживъ узаконенные годы для повышенія чиномъ, и занимающимъ должности, допускающія производство, но получившимъ вмѣсто того другую награду а въ слѣдъ за тѣмъ уже представляются къ повышенію, старшинство въ новомъ чинѣ считать не со дня выслуги, а со дня производства:“ то на семъ основаніи удостоить Пурлевскаго и Розенштейна къ испрашиваемому ими чину; но старшинство въ ономъ считать только со дня подписанія указа о томъ. 2) Дивизионный Докторъ 7-ой Пѣхотной дивизіи Надворный Советникъ Беръ (по списку N. 42) представляется Сенатомъ къ чину Коллежскаго Советника со старшинствомъ съ 10-го Мая 1837 года. Хотя чиновникъ сей равномерно удостоился награды послѣ выслуги обще установленнаго срока на чинъ, а именно: 19 Августа прошедшаго года объявлено ему Высочайшее благоволеніе, но при семъ случаѣ нельзя не принять въ соображеніе, что установленныя за службу награды по закону (602 статьи продолженія свода уставовъ о службѣ гражданской) раздѣляются на два разряда изъ коихъ отнесенныя къ первому сравнены съ чинами въ сроки отличной выслуги; о второмъ же разрядѣ, къ коему принадлежатъ: Монаршее благоволеніе, обыкновенные подарки изъ Кабинета Его Императорскаго Величества и единовременныя денежныя выдачи, постановлено, что къ онымъ можно представлять и чаще, чѣмъ къ наградамъ перваго разряда. По разуму и цели сего закона слѣдуетъ принять за правило, Высочайшее повелѣніе 21-го Апрѣля 1837 г. о старшинствѣ въ чинахъ за выслугу лѣтъ, не примѣняя въ оное къ тѣмъ чиновникамъ, которые удостоились лишь награды втораго разряда, и согласно съ симъ произвести Доктора Бера въ слѣдующій чинъ со старшинствомъ, какое испрашивается ему Правительствующимъ Сенатомъ. 3) Прочіе за тѣмъ чиновники имѣютъ также по закону право на тѣ чины и старшинство, къ которымъ удостоены они Правительствующимъ Сенатомъ, почему о производствѣ ихъ, равно трехъ чиновниковъ вышеупомянутыхъ, поднести къ Высочайшему Его Императорскаго Величества подписанію проектъ указа. Государь Императоръ положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ, а указъ удостоенъ подписанія Его Величества въ Царскомъ Селѣ 28 Сентября 1838 года. Послѣ сего Комитетъ въ засѣданіе 4-го Октября опредѣлилъ: поелику изъ настоящаго случая усматривается, что чиновники, о производствѣ коихъ сдѣлано представленіе въ Правительствующій Сенатъ, могутъ иногда прежде окончательнаго ихъ производства получить награду кои должны измѣнять ихъ старшинство въ чинахъ, то предоставить ему Г. Министру Юстиціи предложить Правительствующему Сенату, не признавать ли оный нужнымъ сдѣлать отъ себя повсемѣстное предписаніе, чтобы о наградахъ такихъ чиновниковъ, о коихъ представленія внесены въ Сенатъ, было Начальствомъ ихъ немедленно доносимо Сенату. Оны Г. Министръ Юстиціи, о таковомъ Высочайшемъ повелѣніи и положеніи Комитета Г. Министровъ предлагаетъ Правительствующему Сенату. Приказали: О вышеизъясненномъ Высочайшемъ повелѣніи и положеніи Комитета Г. Министровъ касательно того, чтобы о полученныхъ наградахъ такими чиновниками, о награжденіи коихъ за выслугу лѣтъ чинами, внесены представленія въ Сенатъ было Начальствомъ ихъ немедленно доносимо Сенату, увѣдомить отъ Сената указами всѣхъ Г. Министровъ, Военныхъ Генералъ-Губернаторовъ, Генералъ-Губернаторовъ и Военныхъ Губернаторовъ, Управляющихъ гражданскою частію, Гражданскихъ Губернаторовъ, Градоначальниковъ, и дать знать Присутственнымъ мѣстамъ, Губернскимъ и Областнымъ Правленіямъ и Правительствамъ; а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ и во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія и припечатать въ 1-мъ отдѣленіи собранія указовъ. (По Герольдіи). (Оп. 23 Декабря 1838 года.)

partamentów Rządzącego Senatu Purlewski i przyłączony do Departamentu Pocztowego Rosenstein (na liście N. 16 i 25), przedstawieni są przez Rządzący Senat do rangi Radcy Kollegialnego ze starszeństwem, pierwszy od 1-go Kwietnia teraźniejszego, a drugi od 16-go Kwietnia 1836 roku, — z działań Komitetu Ministrów okazuje się, że podług Najwyżej utwierdzonych postanowień tego Komitetu zostali nagrodzeni w roku teraźniejszym: Purlewski Orderem Sw. Stanisława 3-go stopnia dnia 25-go Sierpnia, a Rosenstein Orderem Sw. Włodzimierza 4-go stopnia dnia 1-go Kwietnia, to jest: już po wysłużeniu przez nich prawem ustanowionego terminu ogólnego dla otrzymania rangi Radcy Kollegialnego; czego Rządzący Senat przy rozpatrzeniu przedstawienia o nich nie miał na względzie. A ponieważ w Najwyższym rozkazu, obwieszczonego 21-go Kwietnia 1837 roku, powiedziano: „odtąd urzędnikom, którzy, po wysłużeniu lat prawem przepisanych dla podwyższenia rangi, i zajmującym obowiązki, podwyższenie pozwalające, ale którzy, zamiast tego otrzymali inną nagrodę, a wraz potem są już przedstawiani do podwyższenia, starszeństwo w nowej randze liczyć, nie od dnia wysłużenia, ale od dnia podwyższenia:“ Przeto na tej podstawie uważać godnemi Purlewskiego i Rosensteina proszonej dla nich rangi; ale starszeństwo w niej liczyć tylko od dnia podpisania o tym ukazu. 2) Dywizyjny Doktor 7-ej dywizyi pieszej Radzca Dworu Ber (w liście N. 42) przedstawia się przez Senat do rangi Radcy Kollegialnego ze starszeństwem od 10-go Maja 1837 roku. Choć ten urzędnik również został nagrodzony po wysłużeniu powszechnie prawem przepisanej terminu do rangi, a mianowicie: 19-go Sierpnia roku przeszłego objawiono mu Najwyższe zadowolenie, ale w tym zdarzeniu nie można nie mieć uwagi na to, że ustanowione za służbę nagrody podług prawa (602 artykułu dalszego ciągu połączenia ustaw o służbie cywilnej) podzielone są na dwa rzędy, z których odniesione do pierwszego, porównane są z rangami w terminach wysługi odznaczającej się; a o drugim rzędzie, do którego należą: Mонаршее zadowolenie, zwyczajne podarki z Gabinetu Jego Cesarzkiej Mości i jednorazowe wydania pieniężne, postanowiono, że można do nich przedstawiać i częściej, aniżeli do nagród pierwszego rzędu. Podług myśli i celu tego prawa należy przyjąć za prawidło: Najwyższy rozkaz 21-go Kwietnia 1837 roku o starszeństwie w rangach za wysługę lat, nie stosować w ogólności do tych urzędników, którzy zostali uznani godnymi nagród tylko drugiego rzędu, i zgodnie z tem podnieść Doktora Bera do rangi następującej ze starszeństwem, które jest dlań proszone przez Rządzący Senat. 3) Dalsi zatem urzędnicy mają także podług ustaw prawo do tych rang i starszeństwa, których Rządzący Senat uważa godnymi, dla czego o podniesienie ich do rang, jako też trzech urzędników wyżej wymienionych, podać do Najwyższego Jego Cesarzkiej Mości podpisania projekt ukazu. Cesarz Jego Mość nastąpi postanowieniem Komitetu Najwyżej utwierdzić raczył, a ukaz został przez Najjaśniejszego Pana podpisany w Carskim-Siele 28-go Września 1838 roku. Potem Komitet na posiedzeniu 4-go Października postanowił: ponieważ z niniejszego zdarzenia dostrzega się: że urzędnicy, o których podwyższeniu zrobiono przedstawienie do Rządzącego Senatu, mogą niekiedy, przed ostatecznem ich podniesieniem do rangi, otrzymywać nagrody, które powinny odmieniać ich starszeństwo względnie rang, przeto zostawić P. Ministrowi Sprawiedliwości pisać Rządzącemu Senatowi: azali nie uważa za rzecz potrzebną, uczynić od siebie po wszystkich miejscach zalecenia, ażeby o nagrodach takich urzędników, o których przedstawienia weszły do Senatu, było przez ich Zwierzchność niezwłocznie donoszono Senatowi. P. Minister Sprawiedliwości o tym Najwyższym rozkazu i postanowieniu Komitetu PP. Ministrów przekłada Rządzącemu Senatowi. Rozkazali: O wyżej opisanym Najwyższym rozkazu i postanowieniu Komitetu PP. Ministrów względnie tego, ażeby o nagrodach otrzymanych przez takich urzędników, o których nagrodzeniu za wysługę lat rangami, podane zostały przedstawienia do Senatu, przez ich Zwierzchność niezwłocznie było donoszono Senatowi, uwiadomić od Senatu przez ukazy wszystkich PP. Ministrów, Wojskowych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów i Wojskowych Gubernatorów cywilnemi sprawami zarządzających, Cywilnych Gubernatorów, Naczelników miast, i dać wiedzieć miejscom Sądowym, Rządom Gubernialnym i Obwodowym; a do Najświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Ogólnych ich Zebrań przesać uwiadomienia i wydrukować w 1-m oddziale zebrania ukazów. (Z Heroldyi). Opb. 23 Grudnia 1838 roku.

Слуцк, 1-го Января.

Слуцкий Понечительный Комитетъ о бѣдныхъ представляя денежный отчетъ въ Совѣтъ И. Ч. О., за 1838 годъ доноситъ объ отличномъ въ теченіи онаго произшествіи украшающемъ лѣтописи сего сословія въ слѣдующихъ случаяхъ. 1) Съ послѣдняго напечатанія въ адресъ-календарь и окружномъ спискѣ сообщенномъ Членамъ, увеличился составъ Комитета 41 лицами платящими дань христіанскому состраданію, единовременнымъ или ежегоднымъ пожертвованіемъ. Стремленіе сіе къ пріобщенію въ число сотрудниковъ о судьбѣ терпящаго человечества особъ по званію, достоинству, и знаменитымъ качествамъ отличныхъ, есть предсказаніемъ будущаго жребія и совершенства Комитета. 2) Въ теченіи сего года отъ жертвъ Князя Витгенштейна, помѣщика Козарина и Членовъ, открытія предназначенія на Копыльскую богадѣльню, и обращенія ежегодныхъ взносовъ въ капиталъ, умножилось онаго болѣе 2,000 руб. сер. и составилось общее состояніе Комитета выше 20,000 руб. сер. кромѣ 4,250 р. с. по исковымъ актамъ отыскиваемыхъ и наличныхъ для расхода въ кассѣ хранящихся. 3) Преобразованіе дома трудолюбія, въ коемъ помѣщались престарѣлые, увѣчные и къ работѣ неспособные, (впредь до основанія заведенія соотвѣтственнаго цѣли занятія бѣдныхъ трудами, приносящими имъ содержаніе, и отвлеченія отъ нищенства) и соединеніе онаго съ больницей на 12 кроватей до того существующей, потребовало важныхъ расходовъ, которые не нарушая капитала предпринялъ Комитетъ и издержалъ болѣе 500 р. сер. и устроилъ *Больницу на 40 кроватей*, снабдилъ ее всѣмъ къ порядку, удобности и приличію относящимся, составилъ штатъ, прислугу и продовольствіе. Домъ же занимаемый больницей обратился въ женское училище, а нѣсколько бѣдныхъ, кои могутъ работать, получаютъ вспоможеніе. 4) Во всякое засѣданіе въ Домѣ, гдѣ Искрѣ Великій въ 1708 году имѣлъ пребываніе и въ комнатѣ, гдѣ (по преданію) изволилъ почивать, убранной прилично, не менѣе 16 членовъ а иногда и до 30 оныхъ присутствуютъ. Ревность ихъ великая, всѣчески умножалась, общаея изобильные плоды для сего человеколюбиваго заведенія. Основатель онаго въ томъ же домѣ купленнымъ имъ и Комитету пожертвованнымъ, занимающій покой, наблюдаетъ за порядкомъ въ больницѣ и по канцеляріи. 5) Во уваженіе его пожертвованія, заботы и неусыпной ревности, чѣмъ онъ пріобрѣлъ общую любовь, признательность, славу, и имя отца страждущихъ, Члены Комитета собственнымъ издѣніемъ день 29 почитая великопѣнымъ баломъ на 450 особъ обывателей и военныхъ, въ день его Юбилея 50 лѣтняго священства, имѣ празднуемаго въ присутствіи 40 духовныхъ и многочисленнаго стеченія богомольцевъ разнаго званія, которые прослезились рѣчью преповѣдника а болѣе словами почтеннаго старца, были имъ приглашены къ обѣду на 280 особъ приготовленному, и изобильно угощаемы. Восхищеніе на семь праздниковъ есть доказательствомъ, что Комитетъ сей случай считаетъ пріятною эпохою для изъявленія преданности и уваженія своему основателю. Товарищъ его предсѣдатель свѣтскаго сословія Предводитель Дворянства Г. Рдултовскій, изъявилъ письменно чувствованіе и почтеніе отъ всего сословія, жертвуя для преданія памяти его доблестей 200 руб. на раздачу бѣднымъ стыдящимся просить помощи, и тѣмъ заключилъ торжество юбилея. 6) Полученное 21 Сент. за N. 459 рѣшеніе объясненія Комитета съ утвержденіемъ 73 членовъ должно включить въ число счастливыхъ событій сего года. Великое уваженіе начальства къ подвластному мѣсту и одобреніе предположенія, есть предвѣстіемъ дальнѣйшаго благополучія, котораго подъ столь высокимъ покровительствомъ Совѣта И. Ч. О. достигнуть Комитетъ лститъ себя надеждою. Все сказанное событіе 1838 года, *Положено* записать въ журналъ довода о томъ и въ Совѣтъ И. Ч. О. при семъ покорнѣйшемъ донесеніи, и сообщая всѣмъ Членамъ для поощренія испытанной ихъ ревности, и приверженности къ общей пользѣ, умноженію сотрудниковъ, и жертвъ для благополучія своего сословія.

Списокъ членамъ избраннымъ въ 1838 году не помѣщеннымъ въ печатномъ 1837 г.

Проф. Гим. Курнатовскій.
Собор. Свящ. Дашкевичъ.
Помѣщ. Адамъ Быковский.
Полков. Ком. Улан. Ст. Петерб. полка и Кавалеръ Шатовъ.
Тогожъ полка Поруч. Князь Вяземскій.
Казначей Комит. Заневскій.
Тит. Сов. и Кав. Трзцинскій.
Ассес. Тит. Совѣт. Толлоцкій.

Слуцк, 1-го Января.

Слуцкий Комитетъ Опіеки Убогихъ, представляя денежный рахунокъ до Радъ И. Ч. Т. за рокъ 1838 доноситъ о wypadкахъ odznaczających się w ciągu onego, które będą zdobyły kroniki jego zakładu z powodu zdarzeń następnych. 1) Po wydrukowaniu ostatniemъ w adres kalendarzu, i w okólnemъ uwiadomieniu o Członkach pomnożyła się ich liczba 41 osobami, wypłacającemi dań Chrześcijańskiemu miłosierdziu przez jednorazową lub coroczną ofiarę. Usiłowanie przyłączenia się do liczby pracujących około losu cierpiącej ludzkości mężów, ze stanu, godności i znakomitychъ przymiotów odznaczających się, jest wróżbą ulepszenia położenia i doskonałości Komitetu w następności. 2) W przeciągu tego roku z ofiar JO, Xiążęcia Wittgenstejna, obywatela Kopylski, i przemiany corocznej opłaty w kapitał, pomnożyło się onego więcej 2,000 r. sr.; ztąd złożyła się ogólna sytuacja Komitetu wyżej 20,000 r. sr. prócz 4,250 r. sr. poszukiwanychъ przez process, i gotowychъ na potoczne wydatki złożonychъ w kassie. 3) Przekształcenie domu pracy, w którym starzy, kalecy i niezdolni do roboty po większej części mieścili się (do czasu, póki się obmyśli zakładъ odpowiedny celowi zajęcia ubogichъ pracą, przynoszącą imъ sposóbъ utrzymania się i odwieczania od żebractwa), oraz połączenie z bolnicą na 12 łózekъ dotąd istnącej, potrzebowało znacznychъ wydatków, które nie naruszając kapitału, przedsięwziął Komitet i wydałъ więcej 500 rubli srebrem, utworzyłъ *Bolnicę na 40 łózekъ*, opatrzywszy we wszystko, co służy do porządku wygoody i wyżywienia, ustanowiłъ etat, postugę i utrzymanie. Domъ zъ, gdzie była bolnica, obróci się na żeńską szkołę, a ubodzy pozostali, mogący pracować, dostają wsparcie. 4) Na każdej miesięcznej sessyi w domu, gdzie Piotr Wielki w 1708 r. przemieszkował, i w pokoju, gdzie (podługъ podania) raczyłъ odpoczywać, przystojnie ubranym, nie mniej 16 Członków, a niekiedy do 30 zwykło zasiadać. Wielka ichъ gorliwość, oraz się pomnażająca, obfite temu dobroczynnemu zakładowi obiecuje owoce. Założycielъ onego w tymъ domu kupionymъ od niego, i дарowanymъ Komitetowi najmuяący pokoje, dostrzega porządku w bolnicy i w kancelaryi. 5) Z uwagi na jego ofiary, starania, i ustawiczną gorliwość, przez co nabyłъ powagę, miłość, sławę i imię ojca cierpiącychъ, Członkowie Komitetu, kosztemъ własnymъ, dzień 29 Czerwca uczcili wspólnymъ balemъ na 450 osóbъ obywatelówъ i wojskowychъ z rzadką wspaniałością, jako w uroczystość Jubileuszu 50-lletniego jego kapitaństwa, który on obchodziłъ w obecności 40 duchownychъ, i liczneгo zbioru pobożnychъ ludzi. Wszyscy mówią kaznodziei, a więcej czcigodnego starca do łezъ rozdanychъ, byli później zaproszeni od niego na obiadъ na 280 osóbъ dany, i ugoszczeni obficie. Uniesienie się, przytomnychъ temu obchodowi, stanowi przekonanie, iż Komitetъ to zdarzenie ma za przyjemną epokę, dla wynurzenia przychylności i poważenia dla swojego założyciela. Towarzyszъ jego ze świeckiego stanu, Prezydentъ JW. Marszałekъ Rdułtowski, oświadczyłъ przezъ pismo uczucie, i szacunekъ całego Komitetu, ofiarującъ dla podania cnotъ jego wiecznej pamiętce, 200 rubli, któreby rozdane były ubogimъ, wstydzącymъ się żebrzeć i tѣmъ zakończyłъ uroczystośćъ jubileuszową. 6) Otrzymane 21-go Września pod N. 459 zalecenie z wyrokiemъ na objaśnienie Komiteckie i utwierdzeniemъ 73 Członkówъ należy mieścić w rzedzie pomyslnychъ wypadkówъ tego roku. Wszelka uwaga Zwierzchności, i zgłoszenie się na przedstawienie podwładnego miejsca jest wróżbą dalszej przyszłości, której pod opieką takъ wysoką Rадъ I. Ч. Т. dosięgnąć, Komitetъ podchlebna karmi się nadzieją. Wszelkie, te zdarzenia 1838 r. *Postanowiono* zapisać do dziennika doprowadzającъ do wiadomości Rадъ J. Ч. Т. przezъ to najpokorniejsze doniesienie i komunikującъ wszystkimъ Członkomъ dla zawdzięczenia tylekroć doświadczonychъ ichъ gorliwości, i przywiązania ku spólnemu dobru, przezъ pomnożenie współpracujących, i ofiar dla pomyslności swego towarzystwa.

Rejestrъ Członkówъ wybranychъ w 1838 roku nie pomieszczonychъ w drukowanymъ 1837 r.

Proff. Gimnazyi Kurnatowski	III.
Kapł. Katedry Gr. Ross. Daszkiewicz	IX.
Obyw. Adamъ Bykowski	III.
Półkown. Kom. półka S. Peter. Ułan. i Kaw. Szatow	II.
Tegoжъ p. Poruczn. Xiążę Wiazemski	II.
Kassyer Kom. Zaniewski	IX.
Radzca Honorowy i Kawalerъ Trzciński	III.
Assesorъ Radzca Honorowyъ Tollocki	III.

Подком. Волкъ Ланевскій.
Новогр. Лекаръ Уезд. Гноинскій.
Част. Приставъ Оболонскій.
Россен. Адвок. Матаньскій.
Уездн. Секретаръ Ромуальдъ Суцески.
Полков. Штабъ Лекаръ Лялицкій.
Обыватели: Фр. Узловскій.
Новицкій.
Зубовскій.
Егоръ Фронцкевичъ-Радиминскій.
Еленскій.

Офиц. Викарій Епархіи Прелатъ и Кав. Рава.
Поруч. и Кав. Жолковскій.
Тит. Совѣт. Духовскій.
Поруч. Викен. Гриневскій.
Князь Саинъ-Берленбургъ Витгенштейнъ.
Помѣщ. Шишко.
Полков. Ком. Е. И. В. Цес. Наслѣ. полк. и Кавал.
Фокъ.

Бобруйскій Испр. и Кав. Ласковскій.
Генер. М. Ком. и бриг. и Кав. Куссовниковъ.
Полк. корп. Топогр. и Кав. Бахтистовъ.
Проф. Гимн. Тит. Сов. Богуславскій.
Помѣщики: Игн. Фронцкевичъ Радиминскій.
Александръ Незабытовскій.
Константинъ Незабытовскій.
Милевскій.

Городничій и Кав. Одинцовъ.
Нтевиж. Лекаръ Козловскій.
Помѣщ. Кобрин. Уезд. Рошковскій.
Вѣдурск. Учеб. Окр. Попеч. д. с. Совѣтникъ и Кав.
Груберъ.

Флиг. Адъют. Л. Гвар. Рот. Князь Радзивиллъ.
С. Пет. Ул. полка Поруч. Золотаревъ.
Капитанъ и Кав. Кеасерій Войниловичъ.
Члены умершие изъ напегатанныхъ въ
1837 и 1838 годахъ.

Поруч. Протасевичъ.
Предъ. Двор. Чаусс. Уезд. Ходкевичъ.
Ассес. Тит. Сов. Ласко.
Поруч. и Кав. Лукіанъ Узловскій.
Аптекарь Новосѣльскій.

Всѣхъ Членовъ нынѣ составляющихъ Сословіе
Комитета считается выше 220 особъ.
Списокъ представляется для помѣщенія въ Общій
штатъ Имперіи или въ Адрессъ-Календаръ на
1839 годъ.

Варшава, 17-го Января.

Извѣстный учеными трудами б. Генералъ быв.
Польскаго войска Осипъ Мрозинскій, послѣ болязни
продолжавшейся 3 мѣсяца, скончался третьяго дня
на 55 году жизни. (G. C.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

И т а л і я.

Римъ, 5-го Января.

Живущіе здѣсь Нѣмецкіе художники вознамѣ-
рились сдѣлать выставку произведеній изящныхъ ис-
кусствъ для Его Императорскаго Высочества Госо-
даря Цесаревича Наслѣдника Всероссійскаго Пре-
столоа. Его Высочество изволилъ быть на выставкѣ
вчера, и заказалъ много предметовъ здѣшнимъ и ино-
страннымъ артистамъ. (O. G. C. H.)

А в с т р і я.

Вѣна, 7-го Января.

Нѣсколько недель тому назадъ, въ столицѣ по-
явилась оспа; болѣзнь сія, имѣла сначала весьма о-
пасный характеръ. Теперь она ослабѣваетъ, и на
прошедшей недѣлѣ привезено въ общественную боль-
ницу только 20 человекъ. Смертность также зна-
чительно уменьшилась. Въ числѣ жертвъ этой бо-
лѣзни считаютъ Г-на Эстерлейна, Редактора Утрен-
ней газеты. Секретарь Датскаго посольства Г-нъ Ка-
стенъ-Скѣльдъ былъ также при смерти отъ сей бо-
лѣзни. Обстоятельство сіе перепугало жителей и
многіе изъ знатныхъ особъ привили себѣ оспу во
второй разъ.

— Говорятъ, будто бы исправляющій должность
Директора банка Г-нъ Бернардъ Эскелесъ подаль
просьбу о увольненіи отъ службы, за старостію
лѣтъ; ему уже 80-й годъ. Всѣ сожалеютъ, что
столь знатная особа оставляетъ такое важное мѣсто.
(O. G. C. H.)

13-го Января.

Въ прошлый вторникъ былъ большой балъ у
французскаго посланника. Эрцгерцогиня Францъ Карлъ
и Людвигъ, также Эрцгерцогиня Софья удостоили
его своимъ посѣщеніемъ. На другой день пришло
сюда извѣстіе о смерти Герцогини Виртембергской.
Многіе еще на этомъ праздникѣ читали печаль въ
чертахъ Графа Ст. Олера и догадывались, что извѣ-
стіе о смерти передъ самымъ баломъ получено въ

Podkomorzy Wolk-Laniewski III.
Nowogr. Powiatowy Lekarz Gnoński III.
Część. Naczeln. Polic. Obolonski III.
Rosieński Adwokat Matanski III.
Płowy Sekretarz Romuald Suszczewicz III.
Sztab lekarz Półk. Laliccki VIII.
Obywatele: Franciszek Uzłowski III.
Nowicki II.
Zubowski III.
Jerzy Frąckiewicz Radymiński II.
Jeleński III.

Oficyał Wikaryusz Dyec. Prał. i Kaw. Rawa
Poruczn. i Kaw. Ziolkowski III.
Tytuł. Radzca Duchnowski III.
Porucznik Wincenty Hryniewicz III.
Xiążę Sayn-Berlenburg Wittgenstein I.
Obywatel Ignacy Szyszko III.

Półkown. Jego Cesarzskią Wysokości Nastę-
pcy Cesarzewicza półku Kom. i Kawal. Fok
Spraw. Bobrujski i Kawaler Laskowski III.
Jen. M. Kom. bryg. i Kaw. Kussownikow II.
Półk. korp. Topogr. i Kawaler Bachystow III.
Proff. Gimm. Radzca Honorowy Boguslawski IX.
Obywatele: Ignacy Frąckiewicz Radymiński IX.
Alexander Niezabytowski II.

Konstanty Niezabytowski II.
Milewski III.

Horodniczy i Kaw. Odincow IX.
Nieświński Lekarz Kozłowski VIII.
Obywatel Kobryński Roszkowski III.
Białorus. Uczeb. Okr. Kurator A. S. R. i Kaw.
Gruber III.

Fligel Adjutant L. Gw. Rotm. Xiążę Radziwiłł
S. Petersb. półku Poruczn. Zolotarow II.
Kapitan i Kawaler Xawery Wojnitowicz II.

Liczba znaczący stopień ofiary.
Zmarli Członkowie w roku 1837 i w 1838.

Porucznik Protasewicz.
Marszałek Giansowski Chodkiewicz.
Assesor Radzca Honorowy Łasko.
Porucznik i Kawaler Lucyan Uzłowski.
Aptekarz Nowosielski.

Wszystkich Członków teraz składających Grono
Komitetu przechodzi 220 osób.
Rejestr onych przedstawiony dla wydrukowania w ogól-
nym etacie Cesarstwa czyli w Adres Kalendarzu
na rok 1839.

Warszawa, 17 Stycznia.

Józef Mroziński, b. Jenerał b. wojska polskiego,
znany z prac literackich, po 5miesięcznej chorobie, za-
przeszłej nocy zakończył życie, mając lat 55 wieku.
(G. C.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

W ł o c ł ę .

Rzym, 5 Stycznia.

Mierzący tutaj artyści niemieccy, przedsięwzię-
li utworzyć wystawę sztuk pięknych, dla Cesarzewicza
Następcy Tronu Rosyjskiego. Cesarzewicz raczył
ją zwiedzić w dniu wczorajszym, oraz zamówił wie-
le przedmiotów u tutejszych i zagranicznych arty-
stów. (G. R. K. P.)

A u s t r i a .

Wiedeń, 7-го Stycznia.

W kilku ostatnich tygodniach pokazała się w sto-
licy oспа, która zaraz przy początku przybrała bardzo
niebezpieczne symptoma. Teraz zaczyna się usmie-
rzać: bo w ostatnim tygodniu przywieziono do szpitala
ogółem tylko dwadzieścia osób, a śmiertelność znacznie
się zmniejszyła. Pomiędzy ofiarami tej choroby liczą
P. Osterlein, redaktora dziennika porannego. Równie
bliskim śmierci był sekretarz poselstwa Duńskiego P.
Kasten-Skiöld. Wypadek ten wzbudził powszechną
trwogę, i wiele osób znakomitych kazało sobie oспę za-
szczepić powtórnie.

— Zastępca Gubernatora banku, P. Bernard Eskeles,
miał podać prośbę o uwolnienie od obowiązków, z powo-
du podeszłego wieku, bo lat 80 domierza. Wszyscy żału-
ją niewymownie, że człowiek tak znakomity porzuca na-
der ważne urzędowanie. (G. R. K. P.)

Dnia 13-go.

Przeszłego wtorku był wielki bal u Posła fran-
cuzkiego. Arcy Xiążęta Franciszek, Karol i Ludwik i
Arcy-Xiążniczka Zofia, zaszczylili go swoją obecnością.
Nazajutrz rano otrzymano tu wiadomość o śmierci Xi-
żny Wirttemberskiej. Nektórzy już podczas balu czy-
tali w rysach Hrabiego Saint-Aulaire wyraz smutku,
tak, iż domysłano się, że wiadomość o śmierci jeszcze
przed balem otrzymana została w hotelu poselstwa. Z tej

домъ Французскаго Посольства. Императорскій дворъ по этому случаю съ завтрашняго дня надѣнетъ трауръ на шестнадцать дней.

— Г. О'Сулливанъ, Бельгійскій Посолъ при здѣшнемъ дворѣ возвратился на этой недѣлѣ изъ путешествія въ Константинополь. Извѣстно, что онъ тамъ заключалъ торговый договоръ съ Портою; онъ и его свита за усердіе получили Нисанъ или Османскій орденъ заслуги.

Герцъ. 3-го Января.

Герцогъ Бордосскій возвратился изъ путешествія въ Венецію и Медіоланъ. Онъ изъ набожности хотѣлъ провести праздникъ Рождества въ кругу Королевской Фамиліи. Но онъ незадолго намѣренъ предпринять далекій путь во Флоренцію, Римъ и Неаполь. Герцъ Блассекскій теперь въ Венеціи, чувствуетъ уже себя гораздо лучше, что особенно приписываетъ движенію экипажа въ путешествіи изъ Вѣны сюда. Выздоровливаніе его возбуждаетъ большую радость въ Королев. Фамиліи, для которой потеря его былабы безутѣшна. (A.P.S.Z.)

*Франція
Парижъ, 8-го Января.*

Засѣданіе Палаты Депутатовъ не произвело сильнаго впечатлѣнія. Гг. Гизо, Пасси и Тьеръ были менѣе основательны, нежели можно было ожидать. Въ одномъ изъ журналовъ помѣщенъ даже анекдотъ о Князѣ Талейранѣ, который узнавъ, что Г. Пасси занемогъ, спросилъ шути: „Съ какими намѣреніями онъ боленъ?“ вопросъ этотъ относится въ означенномъ журналѣ къ знаменитымъ ораторамъ оппозиціи: съ какими намѣреніями Гг. Гизо, Пасси и Тьеръ такъ слабо защищаютъ свое мнѣніе?

— Что проектъ адреса представленный Палатѣ Депутатовъ, опасенъ (сказано въ *Журналѣ Преній*), всего лучше убѣждаетъ въ томъ явная радость оппозиціонныхъ журналовъ. Тотъ же Журналъ говорить далѣе: „Но крики оппозиціонныхъ журналовъ слишкомъ неспособны къ тому, чтобы дать понятіе о впечатленіи, какое произвелъ проектъ сей въ публикѣ. Это впечатлѣніе слишкомъ чувствительно и внушаетъ опасеніе, ибо онъ возвращаетъ намъ горестнѣйшія времена, какія встрѣчались когда либо послѣ Іюльской революціи, переносить во времена перевеса самаго грознаго для спокойствія и благоденствія Франціи.“

— Изъ Рошелли уведомляютъ отъ 4 Января: „Спокойствіе возстановлено и хотя городъ необлавленъ на военномъ положеніи, но мы находимся какъ будто въ осажденной крѣпости. Сводные мосты сняты и только впускаютъ благонадежныхъ людей. — Поводомъ къ таковой мѣрѣ представляютъ то, что въ окрестностяхъ составляется мятежъ; 1200 крестьянъ будто собралось на рѣкѣ Маранъ, чтобы останавливать всѣ суда идущія съ хлѣбомъ; гдѣ толпа эта явится, вездѣ удаляеть отъ должности начальниковъ общества, меровъ и начальниковъ національной гвардіи. Опасаются на счетъ Марана, куда сегодня очень рано отправлены полубаталіоны пѣхоты съ 2 пушками и 30 жандармами. Полковникъ командующій симъ отрядомъ, получилъ строгія инструкціи.“

— Военный Министръ препроводилъ циркуляръ ко всѣмъ дивизіоннымъ командирамъ съ повелѣніемъ чтобы взятіи крѣпости д'Уллоа огласить пушечными выстрѣлами. (G. C.)

9-го Января.

Въ сегоднешнемъ номерѣ Монитора помѣщено печальное извѣстіе изъ Цизы о смерти Герцогини Виртембергской, которая скончалась 2 с. м. Король съ цѣлымъ семействомъ будетъ носить трауръ два мѣсяца.

— Во многихъ журналахъ пишутъ уже о распусcenіи Палаты. Кажется если обѣ партіи: союза и Министерская, захотятъ устоять на своемъ, распустивъ палаты, можно только будетъ избавиться отъ затруднительнаго положенія. (O.T.C.P.)

12-го Января.

Объ упомянутыхъ уже безпорядкахъ въ Ларошеллѣ Мониторъ доноситъ въ существенности слѣдующее: „31 Декабря собрались около повозокъ нагруженныхъ хлѣбомъ значительныя толпы носильщиковъ и другихъ разныхъ работниковъ. Это движеніе скоро сдѣлалось такъ замѣтно, что муниципальныя власти принуждены были въ это дѣло вмѣшаться; онѣ сначала дѣйствовали кротко и обещали носильщикамъ возвышеніе платы. Чрезъ это возстановленъ порядокъ, но на минуту. На слѣдующій день 1 Января появленіе многихъ повозокъ съ зерномъ и мукою, которыя должно было нагрузить на одинъ иностранный караванъ, было сигналомъ еще къ большому смутенію. Толпы народа собрались и силою остановили нагруженіе. Гражданская и военная вла-

околечности дворъ Цесарскій wkлада od jutра żałobę na dni 16.

— P. O'Sullivan, Posel Belgiicki przy tutejszym dworze, powrócił w tych dniach ze swojej podróży do Konstantynopola. Wiadomo, że tam układał się z Portą o traktat handlowy; on i jego trzej współnicy, za swe usiłowania otrzymali od Sułtana Niszan czyli Ottomański order zasługi.

Gorycy, 3 go Stycznia.

Xiąże Bordeaux powrócił ze swojej podróży do Wenecyi i Medyolanu. Z pobożności, chciał on święta Bożego Narodzenia przepędzić w kole rodziny Królewskiej. Lecz wkrótce uda się w większą podróż, do Francyi, Rzymu i Neapolu. Xiąże Blacas, teraz w Wenecyi, ma się dobrze, co szczególnie przypisuje ruchowi pojazdu w czasie podróży tu z Wiednia. Polepszenie jego wielką wzbudza radość w familii Królewskiej, dla której strata jego byłaby nienagrodzoną.

(A.P.S.Z.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 8 Stycznia.

Posiedzenie Izby deputowanych, nie zbyt wielkie zrobiło wrażenie. PP. Guizot, Passy i Thiers, okazali się mniej gruntownymi, niżeli się można było spodziewać. Jeden nawet z dzienników przytacza z tego powodu anegdotę Xięcia Talleyranda, który, dowiedziawszy się, że P. Pasquier zachorował, zapytał żartobliwie: jaki ma zamiar, że choruje? To pytanie stosuje pomieniony dziennik do znakomitych mówców opozycji, i pyta: „jaki jest zamiar, że PP. Guizot, Passy i Thiers, tak słabo bronią swego zdania?“

— Że projekt do adresu, przedstawiony Izbie deputowanych, jest niebezpiecznym (powiada *Journal des Débats*), przekonywa o tém najlepiej głośniejsza radość dzienników opozycyjnych. Tenże dziennik pisze dalej: „Ale szum opozycyjnych gazet daleki jest od tego, aby dał wyobrażenie o wrażeniu, jakie tenże projekt sprawił na publiczności. To wrażenie jest bolesne i przejawia obawę, że przenosi nas w dni najgorsze, jakie po rewolucyi lipcowej nastąpiły, przenosi w chwilę przesilenia najgroźniejszego dla spokojności i dobrego bytu Francyi.“

— Donoszą z La Rochelle pod d. 4 Stycznia: „Spokojność została przywrócona, ale chociaż niewyrzeczono stanu oblężenia, jesteśmy tu przecież, jak gdyby w oblężonej twierdzy. Mosty zwodzone zostały ściągnięte i wpuszczają tylko dobrze znane osoby. Za powód do tego środka podają, że w okolicach na około tworzy się powstanie; 1200 wieśniaków miało się zgromadzić nad rzeką Marans, ażeby zatrzymywać wszystkie statki, płynące ze zbożem; gdzie tylko ta zgromadzi się, usuwa zaraz z urzędu woźtów gmin, merów i dowódców gwardyi narodowej. Lękają się o Marans, dokąd postano dziś bardzo rano pół batalionu piechoty z 2-ma działami i 30 żandarmami. Podpółkownik dowodzący tym oddziałem, otrzymał najsurowsze instrukcyje.“

— Minister Wojny rozesał okólnik do wszystkich dowódców dywizyj wojskowych, z poleceniem ażeby zdobycie twierdzy d'Ulloa, przez wystrzały z dział ogłoszone. (G. C.)

9 Dnia.

Dzisiejszy numer Monitora ogłasza nader smutne doniesienie z Pizy, że w d. 2 b. m., zesłała tam ze świata Xiężna Würtemberska. Król z całą rodziną przywdział dwumiesięczną żałobę.

— Niektóre dzienniki mówią już o rozwiązaniu Izby. Zdaje się, iż jeżeli oba stronnictwa: sprzymierzone i ministeryalne, zechcą się utrzymać przy swoich zasadach, rozwiązanie Izby będzie jedynym środkiem do wyjścia z trudnego położenia. (G.R.K.P.)

Dnia 12.

O wspomnianych już rozruchach w La-Rochelle, Monitor donosi w szczegółach, co następuje: „D. 31 Grudnia około wielu wozów naładowanych zbożem zgromadzili się znaczne kupy tragarzy i robotników różnych profesyj. Poruszenie to przybrało wkrótce tak groźny charakter, że władze municypalne ujrzały się zmuszonemi wmieszać się do tego; z początku postępowano łagodnie i żądano dla tragarzy podniesienia płacy. Spokojność była przez to przywróconą, lecz tylko na chwilę. Nazajutrz 1 Stycznia, przybycie kilku wozów ze zbożem i mąką, które miały być wyładowane na okręty zagraniczne, było znakiem większych jeszcze zamieszek. Liczne gromady ludu zebrały się i gwałtownie przeszkodziły wyładowaniu. Władze cywilne i wojskowe, które się natychmiast wmieszały, napotka-

сти, которыя тотчасъ явились, нашли на этотъ разъ большее сопротивленіе и двое или трое были легко ранены. Городской Совѣтъ собрался и опредѣлилъ, въ такихъ крайнихъ обстоятельствахъ остановить грузку кораблей. Купцы, находившіе въ томъ свои выгоды согласились съ опредѣленіемъ, хотя ихъ выгоды и ихъ права чрезъ то нарушены. Когда сдѣлалось извѣстнымъ это опредѣленіе, порядокъ былъ восстановленъ, но на слѣдующій день 2 Января вновь нарушенъ. На этотъ разъ безпорядокъ обнаружился во многихъ мѣстахъ и съ большою силою. Покусились сжечь домъ купца торгующаго хлѣбомъ; еще три дома ограблены. Другихъ гражданъ, хотя незанимавшихся хлѣбною торговлею, преслѣдовали въ ихъ жилищахъ. Домъ помощника Мера ограбленъ; домъ Мера Г. Расто, который теперь въ качествѣ Депутата былъ въ Парижѣ, спасенъ отъ подобнаго насилія только національною гвардіею и ливейскими войсками. Помощникъ Мера напрасно старался общаніями и угрозами заставить народъ разойтись, городскія власти наконецъ рѣшились сдѣлать три законныхъ возгласа и потомъ прибѣгнуть къ оружію. Нѣсколько мушкетныхъ выстрѣловъ разсылали толпы народа и крестьяне которые въ числѣ 12 — 1500 человекъ присоединились къ народу, бѣжали изъ города выломавъ запертыя ворота. Одна женщина убита и говорятъ еще двое или трое сдѣлались жертвою гибели. Телеграфическая депеша Префекта изъ Бордо уведомляетъ, отъ 4 ч. что опокійствие совершенно восстановлено и увѣряетъ, что изъ ближнихъ странъ приведено войско въ Ларошель и назначено слѣдствіе. Къ этому официальному донесенію въ одной изъ Бордо-скихъ газетъ „National de l'Ouest“ прибавлено слѣдующее: Тележки съ зерномъ въ первый день народъ насильно, но въ нѣкоторомъ порядкѣ, привезъ къ ратушѣ и тамъ, самые безпокойные стерегли ихъ всю ночь, не тронувъ ни волоса; на другой день крестьяне вооружившись вилами и косами, толпою ворвались въ городъ; національная гвардія не хотѣла дѣйствовать противъ народа.

(A.P.S.Z.)

Байонна, 31-го Декабря.

Два Комиссара Англійскаго Правительства Гг. Бортвичъ и Фекторъ, перѣзжали на дняхъ чрезъ Пиринеи, слѣдуя въ главную квартиру Дюв-Карлоса. Это члены Англійскаго Парламента пользующіеся совершеннымъ довѣріемъ Лорда Пальмерстона, который кажется сдѣлалъ этотъ дипломатическій оборотъ въ слѣдствіе адреса жителей Сити, ходатайствовавшихъ у Королевы на счетъ порученія Правительству употребить мѣры для прекращенія разорительной Испанской войны.

(G.C.)

Белгія.

Брюссель, 9-го Января.

Артиллеріею Венлооской крѣпости подъ начальствомъ Генерала Дена, командовать будетъ Подполковникъ Кессельсъ. Въ Венлоо расписана доставка 21,000 острокла, кромѣ того тамъ намѣрены учредить нѣсколько магазиновъ.

— Военный Министръ предписалъ, чтобы гарнизоны всѣхъ мѣстъ, производили военныя упражненія и обороты, совершенно какъ бы въ виду непріятеля.

— Брюссельскій корреспондентъ журнала *Handelsblad* утверждаетъ, что 15 ч. Января, наступаетъ срокъ, когда Франція окончателно намѣрена постановить на счетъ опредѣленій Лондонской конференціи. Кажется, что Французское Правительство рѣшилось ожидать прежде окончанія совѣщаній Палаты Депутатовъ объ адресѣ.

— Слышно, что наше Правительство опредѣлило предложить Голландскому Королю нѣкоторую денежную сумму въ откупъ за Луксембургъ и Лимбургъ. Съ такою-то предложеніемъ Г. Меродъ кажется отправленъ въ Парижъ а Г. Герлахъ въ Лондонъ, надѣясь, что Англія и Франція будутъ поддерживать такое предложеніе. И прежде уже говорили о подобномъ денежномъ вознагражденіи, но не дѣлали рѣшительнаго предложенія, ожидая окончательнаго опредѣленія конференціи.

— Король надѣлъ трауръ на два мѣсяца, по случаю кончины Герцогини Виртембергской.

— Собственный Королевскій секретарь, Г-нъ Претъ, повезъ въ Лондонъ новыя инструкціи нашимъ уполномоченнымъ по дѣламъ съ Голландіею.

— Въ нѣкоторыхъ изъ здѣшнихъ журналовъ пишутъ, что Домъ Ротшильдовъ въ такомъ только случаѣ соглашается дать въ займы денегъ Белгійскому Правительству, если оно согласится принять условія Лондонскихъ совѣщаній. (A.P.S.Z.)

Нидерланды.

Амстердамъ, 9-го Января.

Необыкновенное движеніе Белгійскихъ войскъ,

въ томъ разѣ мѣняеши опоръ и двѣхъ или трѣхъ людей легко ранено. Рада муниципална згромадила ся и постановила, з uwagi нагрожае okoliceznosci, ze wystanie zboza, ma bydz wstrzymane. Interesowani w tem kupcy, sami zezwolili na to odlozenie, jakkolwiek przez to ich interessa i ich prawa, poniosly stratę. Gdy postanowienie to zostalo wiadomem, powrocila spokojnosc, lecz tylko dla tego, azaby nazajutrz 2 Stycznia nanowo byla przerwana. Tym razem na kilku miejscach jednocześnie wybuchnely rozruchy i bardziej jeszcze gwałtowne. Kuszono się nawet zapalic dom jednego z handlujacych zbozem; domy trzech innych zostaly zrabowane. Dalsi takoz mieszkancy, chocia nie trudnili się handlem zbozowym, jednakze w podobny sposob nawiedzeni zostali w swych domach. Dom adjunkta Mera rowniez zrabowany; dom Mera P. Rasteau, który, jako deputowany byl obecnie w Paryżu, obroniony byl od podobnego napadu przez oddzial gwardyi narodowej i zolnierzy liniowych. Adjunkt Mera nadaremnie usilowal obietnicami i grozba naklonic lud do rozejscia się, az nakoniec władze municypalne postanowily uczynic trzy prawne wezwania i potém uzyć oręża. Kilka wystrzalow karabinowych rozpędziło kupy ludu, i wieśniacy, których było od 1,200 do 1,500 ludzi, przytaczali się do pospólstwa i uszli z miasta, wysadziwszy zamknięte bramy. Jedna kobieta zabita; głoszą, że jeszcze dwie lub trzy osoby padły ofiarą. Depesza telegraficzna prefekta z Bordeaux pod d. 4 donosi, że spokojność zupełnie przywrócona, i zapewnia, że z poblizszych miejsc ściagnięte zostalo do Rochelli wojsko i rozpoczęte śledztwo. — Do tych urzędowych wiadomości, znajdujemy kilka jeszcze dodatków w gazecie wydawanej w Bordeaux *National de l'Ouest*. Wozy ze zbożem miały być pierwszego dnia gwałtownie, lecz z niejakim porządkiem, zaprowadzone przez pospólstwo do ratusza, i tam przez samych burzycieli noc całą strzeżone; lecz ani jeden wor nie był wzięty z tamtąd: nazajutrz wieśniacy uzbrojeni widłami i kosami, bardzo licznie wpadli do miasta; gwardya narodowa nie chciała działać przeciwko pospólstwu. (A.P.S.Z.)

Bayonna, 31 Grudnia.

Dwaj komissarze Rządu angielskiego, Panowie Bortwich i Fector, przebyli w tych dniach Pireneje, udając się do głównej kwatery Don Karlosa. Są to członkowie parlamentu angielskiego, posiadający zaufanie Lorda Palmerstona, który przedsięwziął podobno ten krok dyplomatyczny, na skutek adresu mieszkańców Gity, którzy upraszali Królową o polecenie rządowi, aby użył środków, zdolnych położyć koniec morderczej wojnie hiszpańskiej. (G.C.)

BELGIA.

Bruxella, 9 Stycznia.

Artylleryą w twierdzy Venloo, pod komendą Jenerała Daine, będzie dowodził Podpółkownik Kessels. Do Venloo rozpisano dostawę 21,000 palisad; prócz tego mają tam założyć kilka magazynów.

— Minister wojny wydał rozporządzenie, ażeby załogi wszystkich miejsc, odbywały wojskowe spacery i ewolucye, zupełnie tak, jak gdyby w obec nieprzyjaciela.

— Bruxelski korrespondent dziennika *Handelsblad* zapewnia, że dzień 15 Stycznia jest terminem, w którym ma się Francya ostatecznie zdecydować, względem postanowień konferencyi londyńskiej. Zdaje się, że Rząd francuzki postanowił pierwiej oczekiwać w tym celu końca narad Izby deputowanych nad adresem. (G.C.)

— Słychać, że Rząd nasz postanowił ofiarować Królowi Holenderskiemu pewną kwotę pieniężną w zamian za Luxemburg i Limburg. Ztémto przełożeniem wystano podobno P. Merode do Paryża, a Pana Gerlacha do Londynu, w nadziei, że Anglia i Francya będą popierały tę propozycyą. Wprawdzie już dawniej była mowa o podobnym wynagrodzeniu pieniężnem, lecz nie czyniono stanowczego przełożenia, oczekując na ostateczne wyrzeczenie konferencyi.

— Król włożył dwumiesięczną żałobę, z powodu zgonu Xiężnej Württemberskiej.

— Sekretarz prywatny Króla, P. Praet, wyjechał do Londynu z nowemi instrukcyami dla naszych pełnomocników, w sprawie holenderskiej.

— Kilka tutejszych dzienników ogłosiło, że dom Rotzylldów w takim tylko razie użyczy pożyczki rządowi belgijskiemu, jeżeli ten przyjmie warunki narad londyńskich. (G.R.A.P.)

NIDERLANDY.

Haga, dnia 9 Stycznia.

Nadzwyczajne poruszenia wojsk belgijskich spowo-

понутило наше правительство принять предохранительныя мѣры противъ нападенія. Пѣхотнымъ и гренадерскимъ полкамъ предписано выступить къ границамъ Брабанціи.

— Министры предписали, чтобы подвижныя колонны, были на случай надобности, готовы къ выступленію 11 Января.

— Въ рядовые, находящіеся въ отпускахъ получили приказаніе прибыть въ свои полки. Во всѣхъ городахъ гдѣ изъ гарнизоновъ, займетъ караулы національная гвардія.

— Принцъ Оранскій выѣхалъ вчера въ главную квартиру. (О.Г.Ц.П.)

А н г л і я.

Лондонъ, 5-го Января.

Возрастающая дороговизна хлѣба, возбуждаетъ всеобщее опасеніе. Въ теченіи послѣднихъ шести недѣль средняя цѣна пшеницы поднялась до 76 шиллинговъ і пенни, рожь вздорожала і-мъ шиллингомъ выше цѣны, по которой дозволяется привозъ зерноваго хлѣба изъ заграницы. Ржаной хлѣбъ начинаетъ входить въ употребленіе между жителями Лондона.

— Изъ Дублина пишутъ отъ 3-го с. м. что Лордъ Норборн умеръ отъ полученной раны. Убійца выстрѣлившій въ Лорда стоялъ въ тѣни около него, Гр. Чарльвилъ, который въ это время гостилъ у Лорда, приказалъ многихъ задержать, по этому случаю 150 чел. лишены теперь средствъ къ пропитанію.

— Городская Дума и жители города Гуль пригласили на обѣдъ Лорда Дургамъ, предоставивъ ему самому назначить день для онаго. Лордъ въжливо поблагодарилъ ихъ и объявилъ, что по поводу весьма важныхъ занятій, онъ не можетъ отлучиться изъ Лондона предъ съѣздомъ членовъ парламента.

— Два Россійскихъ Коммиссара прибывшіе недавно для покупки транспортныхъ суденъ на счетъ своего правительства, выбрали таковыхъ въ Ньюкестльскомъ портѣ 3 и въ Зундерландскомъ 2, которые теперь приготавливаются къ отплытію. Теперь Коммиссары съ тою же цѣлю отправились къ портамъ при восточныхъ берегахъ.

— Баронъ Тьерри именуемый владѣтелемъ Новой Зеландіи находится теперь здѣсь и недавно произвождалъ свиданіе въ Департаментѣ колоній. Слышно, что на сѣверномъ берегу Зеландіи подъ 11 градусъ южн. шир., предполагаютъ учредить новую колонію, и съ сею цѣлю линійный корабль *Alligator* отправился уже въ путь. Колонія эта будетъ называться Эссингтонъ и при воздѣлываніи хлопчатой бумаги и другихъ тропическихъ растеній, обещать въ короткое время такую же важность, какую составляетъ сегодня Сингапуръ. Кораблю *Alligator* приказано, по возможности ускорить плаваніе для предупрежденія Французовъ ибо извѣстно, что въ тамошнихъ окрестностяхъ видѣли французскій фрегатъ.

— *Morning Chronicle* уведомляетъ изъ Константинополя: „Получено извѣстіе, что Г. Макъ-Неиль оставилъ Персію, ибо прошло уже три года, какъ онъ въ должности Англіискаго Посланника при Персидскомъ дворѣ. Полковникъ Шеиль останется тамъ исправляющимъ дѣла.

— Сколько Англіиское купечество върять нынѣшнимъ политическимъ отношеніямъ, между прочимъ убѣждаетъ то обстоятельство, что въ Гульгосподствовало большое опасеніе на счетъ кораблей, которые слишкомъ опоздали возвратиться съ нѣкоторыхъ морей, ибо полагали, что если они замерзнутъ, могутъ въ послѣдствіи встрѣтиться такіа обстоятельства, которыя бы препятствовали возвращенію ихъ весною.

— Здѣсь распространилось извѣстіе, что поставлено наконецъ доставить денежное пособіе Португальскому Правительству, въ слѣдствіе чего ассигнаціи сего Государства возвысились. (G. C.)

11-го Января.

Въ письмѣ изъ Мальты сказано, что по случаю несогласій между Англіискимъ Посланникомъ въ Афинахъ Сиромъ Ліонсомъ, и Греческимъ Правительствомъ, два военныхъ корабля отплыли отсюда въ Навплию. Говорятъ также, что отменено приказаніе о уплатѣ третьей серіи греческаго долга. По тому же письму многіе служащіе на половинѣ жалованья офицеры, получили дозволеніе вступить въ службу Тунисскаго Бей.

— *Times* говорятъ, что изъ Вера-Круцъ получено извѣстіе отъ 29 Сентября, т. е. чрезъ два дня послѣ бомбардировки *San Juan d'Ulloa* получено извѣстіе, по которому Сантана объявилъ свое неудовольствіе касательно договора заключеннаго Генераломъ Ринкономъ, по сему догадываются, что онъ не будетъ утвержденъ Мексиканскимъ Правительствомъ. (A.P.S.Z.)

доставлять нашъ Рząd, ізъ равнѣе przedsięwziął kroki ostrożności dla zabezpieczenia się przeciwъ napadowi; półkom piaszym i grenadyerskim, rozkazano udać się ku granicomъ Brabancyi.

— Ministrowie wydali stosowne rozkazy, aby, jeżeli okoliczności wymagać tego będą, ruchome oddziały były wъ pogotowiu.

— Wszyscy szeregowi, bawiący за urlopem, otrzymali rozkazъ stawienia się u właściwychъ półkow. W miastachъ gdzie niebędzie wojska, strażъ zaciągnie gwardya miejska.

— Xiążę Oranii wyjechałъ wczorazъ do głównej kwatery. (G.R.K.P.)

А н г л і я.

Лондонъ, дня 5-го Января.

Звѣдущаяся сія дрозина збожа wznieca pow-szechną obawę. Pszenica, w przecięciu ostatnichъ шести tygodni, podniosła się na 76 szylingów і penny, żyto podskoczyło o jeden szylingъ wyżej nad cenę, od której дозволене jestъ спrowadжаніе збожа зъ заграницы. Chlѣbъ żytni coraz się więcej upowszechnia wъ Londynie.

— Piszą zъ Dublina zъ dnia 3 b. m. Lordъ Norbury umarłъ zъ odniesionej rany. Morderca, który do niego wystrzeliłъ, stałъ tużъ obokъ Lorda wъ cieniu. Hr. Charlesville, który wъ tymъ czasie bawiłъ u Lorda, kazałъ uwięzić wiele osób; zъ tego powodu 150 ludzi jestъ obecnie bezъ sposobu do życia.

— Rada miejska і mieszkańcy miasta Hull, zaprosili на obiadъ Lorda Durham, на dzień, który samъ oznaczy. Lordъ grzecznie podziękowałъ, oświadczającъ, że dla wyższychъ sprawъ przedъ zebraniemъ się parlamentu, zъ Londynemъ wyjechać nie może.

— Dwaj rossyjscy kommissarze, którzy nie dawno przybyli dla kupna statkówъ przewozowychъ на rachunekъ rządu swojego, wybrali tychъ же wъ porcie Newcastle 3, а wъ porcie Sunderland 2, które przyspasiabiane są właśnie do żeglуги. Teraz udali się ciżъ kommissarze wъ tymъ же samymъ celu do portówъ przy brzegachъ wschodnichъ.

— Baronъ Thierry, mieniący się wladzcą Nowej-Zelandyi, znajduje się obecnie tutaj і miałъ niedawno konferencyя wъ wydziale osadъ. Słychać, że na wybrzeżu północnemъ Zelandyi podъ 11 stopniemъ poł. sz. ma być założona nowa osada; wъ którymto celu okrętъ liniowy *Alligator* jestъ jużъ wъ drodze. Ta osada będzie się nazywała *Essington* і obiecuje, przy uprawie bawełny, tudzieżъ innychъ tropikowychъ plodówъ, wkrótce taką samą ważność, jaką madszisia Syngapore. Okrętowi *Alligator*, дано rozkazъ, aby przyspieszałъ, ile może, żeglугę dla uprzedzenia Francuzówъ, ponieważ były wiadomości, że widziano wъ tamtychъ okolicachъ fregatę tego narodu.

— *Morning - Chronicle* donosi ze Stambułu: „Dowiedujemy się, że Panъ Mac-Neil opuściłъ Persyя, ponieważ upłynęły jużъ te trzy lata, które miałъ przepędzić wъ charakterze posła angielskiego przy dworze perskim. Półkownikъ Sheil pozostanie тамъ, jako sprawujący interesy.

— Jakъ mało kupcy angielscy terazniejszymъ stosunkomъ politycznymъ zawierają, przekonywa między innymiъ ta okoliczność, że wъ Hull panowała wielka obawa o okręty, których powrótъ zъ mōrzъ różnychъ znacznie się opóźniłъ, mniemano bowiem, іzъ jeżeli zamarzną, mogą później zejśćъ takie okoliczności, któreby imъ powrotu na wiesnę nie дозволяły.

— Rozeszła się tu wiadomość, że postanowiono narzeczio udzielić pomocъ pieniężną rządowi portugalskiemu, wъ skutku czego papiery tego kraju poszły nieco wъ górę. (G. C.)

Дня 11.

Podługъ listu zъ Malty, skutkiemъ niezgodъ między Posłemъ Angielskimъ wъ Atenachъ Sirъ E. Lyons, а Rządemъ Greckim, udały się stamtądъ два wojenne okręty angielskie do Nauplii. Takъżъ miałъ być znowu cofnięty wydany jużъ rozkazъ, względemъ wypłaty trzeciej serii pożyczki Greckiej. Podługъ tegożъ listu, niektórzy zostający na połowie żołду офицеры, otrzymali дозволеніе wejśćъ do służby Beya Tunetańskiego.

— *Times* donosi, że zъ Veracruzъ podъ 29 Września, а затѣмъ we dwa dni po wzięciu *San Juan d'Ulloa*, otrzymano wiadomości, podługъ których, Santana wynurzyłъ miarę nieukontentowanie, zъ zawartej przezъ Jenerała Rincon konwencyi; zъ czego wnoszą, że ta nie będzie potwierdzona przezъ Rządъ Meksykański.

Д а н и я.

Копенгагенъ, 7 Января.

Для учрежденія ближайшихъ литературныхъ сношеній между тремя сѣверными державами, постановлено учредить ежегодные съезды ученыхъ, какъ это водится нѣсколько уже лѣтъ въ Англіи и Германіи. Для этого всѣ Шведскіе, Датскіе и Норвежскіе ученые, приглашены прибыть къ 16 Іюля въ Готенбургъ, для совместнаго совѣщанія.

— Король отдалъ два совершенно отдѣльныхъ флигеля своего дворца Христіансбурга, для помѣщенія музея Торвальдсена. (О.Г.Ц.П.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 5-го Января.

Карлистское Правительство запретило, подъ смертною казнью пересылать письма въ Сарагоссу, или оттуда въ другіе укрѣпленные города. По этой причинѣ сношенія съ нижнею Арагоною весьма затруднительны.

— Министру Финансовъ удалось собрать 40 миліоновъ реаловъ, изъ числа коихъ 36 м. отправилъ онъ для войскъ южнаго отряда, 3 миліона на содержаніе двора, а миліонъ роздалъ чиновникамъ разныхъ управленій.

— Въ *Castillano* увѣряютъ, что въ Мадридѣ существуетъ Карлистская юнта, и что къ числу членовъ оной принадлежатъ высшіе чиновники Государства. (сз Испанскихъ границъ.)

Юнта учрежденная для того, чтобы направлять дѣйствіями Муныгорри, распущена. Бальмазедо не командуетъ уже своимъ войскомъ, что подтверждаетъ извѣстіе, будто онъ попалъ въ неволю. Говорятъ о скорой разбитіи военно-плѣнныхъ, на каковой предметъ Гр. Негри отправленъ въ Эстеллу, чтобы снестись съ Генераломъ Марото.

— Огъ кончины Фердинанда VII, Испанія имѣетъ 91 Министра, принадлежавшихъ къ составу кабинета, и теперь получающихъ пенсіонъ каждый слѣшкомъ по 30,000 реаловъ. (G.C.)

(изъ Франц. газ.)

Изъ Байонны пишутъ отъ 6 Января, что отрядъ Муныгорри распущенъ и что всѣ Бискайцы получили приказаніе отправиться во Францію въ безсрочный отпускъ. (О.Г.Ц.П.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 20-го Декабря.

На сихъ дняхъ Императорско-Россійскій посланникъ пригласилъ въ себя Персидскаго посланника при Оттоманской Портѣ, а равно и Гуссейнъ-Хана, Персидскаго Посланника предназначеннаго въ Лондонъ. Оба прибыли съ многочисленною свитою и пробыли до 4 часовъ утра.

— Получены извѣстія изъ Персіи отъ 27 Ноября. Шахъ прибылъ въ Тегеранъ, гдѣ ежедневно ожидали прибытія Г. Макъ-Нейль, Англійскаго Посланника. Здѣсь съ нетерпѣніемъ ожидаютъ послѣдствій свиданія Шаха съ симъ дипломатомъ. (О.Г.Ц.П.)

— По надлежачему торжественнѣе 13 ч. праздника Кадиръ Геджези, когда Султанъ совершилъ въ сей вечеръ молитву въ великолѣпно освѣщенной мечети Тофана, Е. Выс. вечеромъ 17 отправился въ старой сералѣ, чтобы по этикету переночевать тамъ и на другой первый день Байрама отправиться отсюда торжественно въ мечеть. 18 ч. на разсвѣтъ, пушечный громъ объявилъ о вступленіи Султана въ мечеть Св. Софіи, въ которую онъ отправился по причинѣ худой погоды, такъ какъ мечеть эта стоитъ близъ другія къ Сералю. Послѣ церемоніи Е. Выс. принималъ поздравленія сановниковъ и присутствующихъ здѣсь Визирей и Пашей. (А.Р.С.З.)

Соединенные Штаты.

Нью-Йоркъ, 16-го Декабря.

Въ журналѣ *Detroit-Post* пишутъ отъ 5 с. м., что 4 числа 500 Канадскихъ мятежниковъ вышли на берегъ противъ Виндзора (въ Америкѣ). Регулярныя войска встрѣтили ихъ сильнымъ огнемъ; послѣ упорной битвы, мятежники одержали побѣду. Въ Виндзорѣ и Сандвичѣ выставлено трехцвѣтное знамя. Мятежники взяли три орудія, сожгли непріятельскія биваки и Англіискій пароходъ *Thames*. Многіе жители Канады присоединились къ побѣдителямъ, которые, разбивъ Королевскія войска, отступили въ лѣса. (О.Г.Ц.П.)

ВИЛЬНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Января 20 д. 1839 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кан. *Левъ Боровскій.*

Д а н и я.

Копенгага, 7 Стycznia.

Для заwiąзання bliższych stosunków literackich między trzema północnymi Królestwami, umyślono wprowadzić coroczne zjazdy uczonych, jak to w Anglii i Niemczech dzieje się od lat kilku. W tym celu zaproszono wszystkich uczonych: Szwedzkich, Duńskich i Norweskich, aby na dzień 16 Lipca b. r., zjechali się na wspólną naradę do Gothenburga.

— Na pomieszczenie Muzeum Thorwaldsena, przeznaczyl Król dwa skrzydła boczne swego zamku Chriстіansburg, które wprowadzie do tego gmachu należą, lecz są zupełnie od niego odosobnione. (G.R.K.P.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 5-го Стycznia.

Rząd Karolistowski zawiadomił, że każda osoba, pisząca do Saragossy, lub przesyłająca listy z pomienionego miasta do innych miejsc obronnych, będzie śmieciami karana. Z tego powodu związki między niższą Arragonią są niezmiernie utrudnione.

— Udało się Mini-trowi Skarbu zebrać 40,000,000 realów, z których 36, posłał dla wojska północnego, 3 miliony przeznaczył dla listy cywilnej, a milion rozdał między urzędników.

— *Castillano* utrzymuje, że w Madrycie istnieje junta karolistowska, do której należą nawet i wyżsi urzędnicy.

(Od granic Hiszpańskich.)

Junta, ustanowiona do kierowania działaniami Muñagorrego, została rozwiązana. Balmaseda nie dowodzi już wojskiem swoim, co potwierdza wiadomość o jego popadnięciu w niełaskę. Mówią, że wkrótce nastąpi wymiana jeńców, w którymto celu wysłano Hr. Negri do Estelli dla porozumienia się z Generałem Maroto.

— Od zgonu Ferdynanda VII, liczy Hiszpania 91 Ministrów, którzy należeli do składu w gabinecie, a dziś pobiera z nich każdy pensye, czyniące przeszło po 30,000 realów. (G.C.)

(Z gazet francuzkich.)

Donoszą z Bayonny pod dnem 6 Stycznia, że wojsko Muñagorrego, jest rozwiązane, a wszyscy biskajczycy odebrali rozkaz udania się do Francyi, na urlop nieograniczony. (G.R.K.P.)

Т у р ц і я.

Stambulъ, 20-го Grudnia.

Posel Rossyjski zaprosił przed kilku dniami do siebie na biesiadę Posta Perskiego przy Porcie Otomańskiej, tudzież Hussein - Chana, Posta Perskiego, do Anglii przeznaczonogo. Oba dyplomaci przybyli z licznym orszakem i bawili do godziny czwartej rano.

— Wiadomości z Persyi dochodzą do 27 Listopada. Szach przybył do Teheranu, gdzie codziennie oczekiwało na przyjazd P. Mac-Neill Posta Angielskiego. Z wielką niecierpliwością oczekują tu wypadku rozmowy Szacha z pomienionym dyplomatykiem. (G.R.K.P.)

— Dnia 13 po obchodzie zwyczajnym sposobem uroczystości Kadir Gedżessi i gdy Sułtan tego wieczora odprawił modlitwę we wspaniale oświeconém meczecie Tophana, udał się Jego Wys. d. 17 wieczorem do starego seraju, ażeby podług etykiety tam przenocować i następującego dnia, jako w pierwszy dzień Bajramu, udać się ztamtąd w uroczystej processyi do meczetu. D. 18 go na świtanie huk dział ogłosił przybycie Sułtana do meczetu Św. Zofii, do którego, dla ztęj pogody, udał się tymczasem, jako do położonego najbliżej Seraju. Po skończonej ceremonii J. Wys. przyjmował powitańszowania Dygitarzy i obecnych tu Wezyrów i Baszów. (A.P.S.Z.)

STANY ZJEDNOCZONE.

New-York, 16 Grudnia.

Pisze dziennik *Detroit-Post* pod dnem 5 h. m., że dnem wprzód wyładowało 500 wicherzycieli Kanadyjskich naprzeciw Windsor (w Ameryce). Wojska regularne natarły na nich; ogień był żywy z obu stron; pole bitwy zostało przy wicherzycielach. Chorągiew trójkolorowa powiewa w Windsor i Sandwich. Wicherzyciele zdobyli trzy działa i spalili baraki nieprzyjacielskie, tudzież parostatek angielski *Thames*. Wielu bardzo Kanadyjczyków przyłączyło się do zwycięzców, którzy, po zadanej wojsku królewskiemu klęsce, cofnęli się do lasów. (G.R.K.P.)